

som han idag har talt om, og som efter min Mening burde have været iværksat for længe siden. Der maa dog være en Grændse for Tilskudene til dette Institut, der maa dog være et Punkt, hvor vi maae sige, at nu have Bidragene naaet en saadan Høide, at vi ikke ville gaae høiere. Det forekommer mig, at de 65,000 Rd. allerede maatte være nok, men nu bliver det 75,000 Rd., og skal det saaledes blive ved at vore, saa seer jeg ingen Ende derpaa; at de 10,000 Rd., forsaavidt der ingen andre Foranstaltninger blive trufne, vilde komme igjen paa næste Finantslov, staaer idetmindste klart for mig. Grunden, hvorfor man er kommen til at behøve disse Penge, er efter min Overbeviisning den, at Theaterbestyrelsen ikke har opfyldt den moralske Pligt, som har paahvilet den, at indrette sine Sager saaledes, at den med det Tilskud, som i flere Aar er bevilget, kunde have sørget for at have en Reservesond; havde den gjort det, saa havde Theatret ikke nu trængt saa haardt. Det maa dog være muligt for Theaterbestyrelsen, paa samme Maade som Andene, at sætte Tæring efter Næring, og havde det fundet Sted, vare vi ikke komne i den ganske beshynderlige og trykkende Stilling, hvori vi nu befinde os. — Med Hensyn til det under Nr. 4 stillede Forslag angaaende den grønlandste Mission skal jeg bemærke, at jeg ikke har været med at stille det og ikke kan stemme derfor. Forholdene beroppe kjender jeg ikke, men da Ministeren saameget ønsker denne lille Sum for at gjøre et Forsøg, skal jeg ikke have Noget derimod.

J. J. Christensen: Jeg maa iligemaade som den sidste ærede Taler bekjende, at jeg selvfølgelig ikke personlig kjender Noget til Forholdene beroppe, men siden der er sagt saa Meget om det Hensigtsmæssige eller U hensigtsmæssige i at sende en Visitator til Grønland, troer jeg ikke, at det vil være paa urette Tid eller Sted at meddele Thinget en lille Oplysning. Jeg har nemlig haft afstillige Samtaler med en Missionair, som har været i Grønland i 18 Aar, en vistnok meget paalidelig Mand, og han har paa Missionsvæsenets Vegne beklaget sig over de danske Handlendes mindre gode Indflydelse paa de Indfødtes Mo-

ralitet og sagt, at de Indfødte have haft en altfor stor Tilhøjelighed til at tage de danske Handlendes mindre gode Exempler til Indtægt, naar Missionairerne foreholdt dem at vise deres Tro i et kristeligt Forhold. Indeholde disse Udtalelser Sandhed, og er det ikke fuldkommen klart for Regjeringen, at dette Misforhold er tilstede, saa troer jeg, at hvis en Visitator kunde bringe dette i Erfaring og overbevise Regjeringen om, at der er et temmelig uheldigt Forhold tilstede fra de Handlendes Side i saa Henseende, vilde en Saadans Sendelse til Grønland maaskee dog kunne bringe sin Nytte. Jeg troer nok, at der kunde være Grund til at ønske, at en Visitator kom derop. Ødet en saadan igjen reiste tilbage til sit Fødeland, kunde han være temmelig uinteresseret i Forholdene, saa man turde vente, at han vilde aflægge en upartist Beretning om, hvad han havde bragt i Erfaring; jeg troer, at det kunde have sin Nytte. Jeg er vel ikke istand til at bedømme, om det er absolut rigtigt eller urigtigt at bevilge denne Sum til en Visitator, men da jeg har den omtalte Missionairs Udtalelse for mig, og da jeg troer, at et Forsøg nok er denne Sum værd, skal jeg stemme for, at Summen bevilges, og altsaa stemme mod Endringsforslaget under Nr. 4.

J. M. Hansen: Da § 14 ogsaa ligger for, skal jeg benytte Leiligheden til at yttre min Tilfredshed med den Skikkelse, hvori den ærede Minister har forelagt den; jeg finder, at denne Form er bedre end den, der tidligere er benyttet, da man i de forskjellige Love indsatte en Bevillingsparagraf, thi her opføres Indtægterne og Udgifterne vedrørende de forskjellige Love tilligemed de Konti, hvortil de slutte sig. I Anledning af denne Paragraf ønsker jeg imidlertid at rette et Spørgsmaal til den ærede Minister for Kongerigets særlige Finantser. Blandt de opførte Lovudkast findes under Nr. 7 „Udkast til Lov om Forandringer i de Geistliges Lønning“; i denne Lov bestemmes det, at der — og som Følge af, forsaavidt den bliver vedtagen og udkommer som Lov — i Tilskudet til kirkelige Diemed skal fragaae 34,554 Rd., ligesom ogsaa at Indtægterne af samtlige overtagne Bispestiender skulle udgaae, men jeg